

MAGYAR KURIR.

Bécs, Pénteken, Mártzius' 18-dikén, 1825.

Déli Amerika.

Peru. — Itt következnek most azon három Tisztitudosítások, mellyek a' Peruban Augustus 6-dikától fogva Oktober' negyedikéig a' Királyi és Respublikánus armádák között történt dolgokrol előbb Buenos-Ayresben 's azután a' Londoni Újságlevelekben kiadattak:

Fő hadi szállás Guamanga, Sept. 18-kán, 1824. — A' Bolívar' sergei Aug. 9-kén Tarmát, 11-kén Jauját, 14-kén Hunkayót elfoglalták: az ellenség pedig a' Huankayói úton folytatta hátrálását; a' hidakat a' hol elment maga után elrontotta; a' Matarón is elrontott négy hidat. A' miénk a' térségeken előre nyomulván, a' Matarón egy hidat Mayoknál helyreállítottak 's itt ezen vízen általmentek; 22-dikben Huankát 24-dikben Guamangát elfoglaltuk. Gen. Canterak, a' ki ekkor 3 mértföldnyire állott tőlünk, olly sietséggel tovább indult, hogy nem is rekognosceroztatott; gyanítható, hogy a' Junini történetnek megújított hatásától félt. Az ő háta megett, a' hol elmentünk, találtunk szökevényeket, fegyvert, puskaporos szekeret, és vágó-marhát eleget. Maga a' Liberátor Aug. 29-dikén érkezett meg Guamangába, 's 30-dikben az az elvetemedett Moyano is megérkezett a' maga Royal-Felipe nevű Batalionjának maradványával Quikamachaiba. Oberst Oteroro azonnal parantsolatot kapot Bolívartól, hogy ezen Guerilla csoportot az utolsó emberig tegye semmivé. Otero, ámbár a' reábizatott dolgot éppen egészen végre nem hajthatta is, de csak ugyan nagy baj nél-

kül elszélesztette a' csoportot 's elfogott 20 embert és 3 tisztet. Gen. Canterak két kémét küldött vala ezen tartomány' volt Felvigyázójának feeségéhez és egy Paphoz, de megfogattatván megbélyegeztettek 's úgy küldettek vissza a' Spanyol fő vezérhez. Az ellenség Sept. 6-dikán sietve folytatta hátrálását Chincheroig, 's innét Andahuaylason által az Apurimac vize felé intézte útját. Oberst Otero, ki az első Perui Regimentet vezérli, egy ellenséges csapatot Cangayo vagy Cangalló felé vissza nyomván e' képpen ő, ezen csapat 's az ellenség' fő hadi szállása közzé helyeztette magát, melyből a' következett, hogy az ellenség ezen vakmerő-bátor próbától megijedvén, sietséggel folytatta hátrálását. Oberst Padin Canete mellett Aug. 17-dikén egészen semmivé tett egy ellenséges csapatot. Így azon 14 tartományok, mellyek ezen táborozásnak elkezdése előtt még az ellenség' birtokában voltak, a' Junini csata után attól kétségen kívül örökre megszabadultak. A' Liberátor armádája jobb állapotban van most, mint mikor Truxillóbol ezen táborozásra kiindult. Ezen szempillantásban már gyaníthatólag hátamegé hagyta az ellenség az Apurimac hidját, melly ha úgy van, e' véghatározású fog lenni az ő sorsára nézve. Ezen szerencsétlen hátrálásai alatt legalább 4000 emberekre lehet az ellenség' vesztesét tenni; ennyiből állhat még az ő mostani ereje. —

„Alairta: Andrao Santa-Cruz a' Gen. Stáb' vezére.

A' Chuchihambai fő hadi szállásról Oktober 4-kén 1824-dikben. — Az armá-

da akadályoztatás nélkül, halad előre, a' nélkül hogy Guatimalából lett indulásától fogva valami nevezetes történet adta volna magát elé, mint hogy a' Spanyolok akár mi nagy veszteséssel is a' hol csak lehet minden vereséget elkerülni iparkodnak. Mi az Apurimac' vizének birtokában vagyunk. Az ellenség ennek hídjait is mind elrontotta, kivéven azt az egygyet, a' mely Skopánál van. Itt őrző sereget hagyott hátra, de kétségkívül ez is a' többit fogja követni, mi helyest a' mi oda rendeltetett seregeink feleje közelitének. A' Liberátor maga személyesen mindenütt recognoscirozta ezen vizet, és megrendelte, hogy hol kell rajta hídakat és tutajokat építeni, s parancsolatait szorgalmasan teljesítik, mely szerint a' legnagyobbgát, melyet az ellenség, ő-elejébe tenni gondolt, nem solá elfog háritatni. Ő Excellentiájához hiteles tudósítások érkeztek, hogy Gen. Olanétának egy Osztálya valódi módon megverekedett a' Gen. Valdecz' vezérlése alatt lévő Királyi sereggel Potosi mellett, és hogy a' szerencse itt is hátat fordított az ellenségnek; Olanéta kergeti a' Valdecz' seregeit, s ezek Felső Perut már az Olanéta' kezében hagyta. —

„Mélto megjegyeznünk, hogy mely különösen viselje magát az ellenség ezen alkalmatossággal, midőn kéntelennek szemléli lenni magát azon tartományoknak elhagyására, a' mellyek eddig az ő tyrannusága alatt sinlődtek. A' Spanyol Generálisok azon katonákat, kik a' nagy elbájdás miatt tovább nem mehettek; sőt az ispotályokban is azon betegeket, a' kikvéllék elnem mehettek, mind agyon lövették. Mi azon úton, a' hol ők elmentek, 200-nál több holtakat találtunk s ezen városba megérkezvén a' lakosoktól hallottuk, hogy az itt találtató kilencz s az Abankában lévő öt ispotályokban, minden betegek hasonló módon öletettek-meg. —

„A' Liberátor nagyon meg van azon öröm-nyilatkoztatással elégedve, mellyel őtet s a' szabadító sereget ezen tartományokban fogadták, a' mellyekben a' nép mindenütt bámulásra méltó buzgósággal iparkodik szabadságának megnyerhetésén. Ő Excellentiája nagyon kívánja, hogy az Ur ezen Tisztitudósításokat a' megszabadított tartományokban mindenütt hirdettesse-ki. —

„Aláírta: Andrao Santa-Cruz a' G. Stáb' vezére.

Utól írás: — „Az Icai tengerparti Kommandánstól olly tudósítás érkezett hozzánk, hogy ő siető lépésekkel közelit Lima felé.“

A' Chuquibambai fő hadi szállásról Oct. 4. 1824-ben: — „Az ellenség egészen áltamenta' viz' tulsó partjára s annak minden innenső partjait elhagyta. Úgy mutatják az ő mozdulásai, hogy a' hegyek közzé akarja magát hátra vonni. A' Liberátor ehhezképpest a' megszabadított tartományokat s Cuzkónak is néhány tartományait fegyveresekkel megrakván, maga a' többekkel az Apurimac' partjait fedezi s onnét tartja szemmel az ellenségnek további fordulásait. Potosiból olly tudósítások érkeztek hozzánk, hogy Valdecz Generalist az Aug. 11-dikén Olanétával történt vereségből terhessen megsebesedve vitték-ki. Olanéta proklamációt intézvén a' Perui néphez, úgy mutatja, hogy megengesztethetlenül boszszankodik a' több Királyi Generálisok ellen. Guayaquilhez még 4000 Columbiái fegyveresek s 8000 Anglus puskák várattatnak Panamából. A' Lima nevű Korvatte is nem régen indult meg ugyan innét a' Veneczelei híres Ulánus Svadronnal s 20,000 Anglus puskákkal. Perunak azon tartományaiban, a' hol mi most tanyázunk naponként több több bugóságot és szeretet kezdenek a' népek mutatni hazájok eránt. A' Liberátor és seregei eránt is nagy szeretettel viseltet-

nek. Én mind ezeket valamint az Úrnak (*) úgy a' népnek is megnyugtatósára írom. —

„Heres Tamás a' Liberátor' ideig-
oráig való Titoknokja.

(*) Ezenhárom Tisztitudósítások mind ahoz a' Don Carrion Sanchez Jose nevű Perui fő Ministerhez intézettek, a' ki az ölta, hogy Bolívar Truxillóba jött, folytában ott tartózkodott, 's onnét folytatta a' Perui dolgok' kormányozását Bolívar alatt.

Még egy más nagyújságról is beszél-
lettek Londonban Márczius' 3-dikán a' melly
ha megvalóságosulna méltán megérdemle-
ne a' nagy nevet, pedig úgy hírelték-el,
mint Limából December' 18-dikán indult
Tisztitudósítást. A' dolog a' volt, hogy a'
Royálisták' armádáját Peruban teljesen
semmivé tették volna December' 9-dikén
a' Columbiái és Perui összcscsatoltott
seregek, úgy hogy minden Generalisait,
La-Sernát, Canterakót, Valdeczet 's a' töb-
bit is mind elfogták volna. Ezen nagy csa-
ta Huamanguillánál mondatott hogy törté-
tént volna: azonban már más nap' reggel
a' Londoniak is kételkedni kezdettek erán-
ta, mint hogy Ney-Yorkból Febr. 9-dikén
indult újságleveleket és Limából Decemb-
22-dikén indult tudósításokat vettek, 's
egyikben se' találtak a' dolog felől valami
emlékezetet, a' melyre nézve későbbi tu-
dósításoktól kellett annak megvalóságosul-
ását várniok. A' hír olly színnel kelt volt
Londonban szárnyra, mint ha a' Lion
nevű Kutter hozta volna Carthagenából
Plymouthba.

Török Birodalom.

Korfu Febr. 19-dikén: — Ide olly
levelek érkeztek Albániából Prevesa vá-

rosából, hogy a'z Jan. 19-dikén rettené-
tesen össze rontotta a' földindulás, a'
melly délelőtt 12-tedfél orakor történt és
majd egy egész miautát tartott. A' föld-
nek rázkodása, a' melly dél-nyugot felől
jött az öböl' partjainak szomszédságában
lévő házaknak egy részét ledöntötte, 's a'
föld több helyeken meghasadván leirha-
tatlan félelem terjedett-el a' nép között.
Az Austriai Konsuli épület is össze ro-
skadt, melly a' kikötőhely mellet találtat-
ott, 's a' Konsul maga egy hajóra szalad-
ván, 's attól tartván, hogy a' földrengés
még megújulhat, 48 óráig maradt a' haj-
jón, a' mint hogy valósággal történtek is
még két versbeli rázkodások 20-dikra vir-
radott éjjel hajnal tájban, az egyik 2, a'
másik 4 orakor.

Omerről, a' Janiai és Delvinói volt
Basárol, a' ki, minekutánna tölle ezen
Basaságok elvétettek, Salonichibe ren-
deltetett, még ma is nagyon sokféle bi-
zontalan hírek keringenek. Ő még máig
se ment-el Salonichibe: hanem némelyek
szerént csak azt várja, hogy egy Kurír,
kit ő Konstanczinápolyba' küldött, onnét
viszsa: érkezzék, 's azonban el fog oda
mennü, De vagynak, a' kik nem hiszik,
hogy ezt merje cselekedni, mint hogy a'
től fél, hogy ott megkerithetik az ellen-
segei, 's ezért a' Görögökhöz fog inkább
pártolni. Mások nem hiszik, hogy általjá-
ban ezt is cselekedni mérészelje, mint
hogy így egyenesen a' Posta' ellenségévé
kellene lennie. Elöl tűz hátul víz. De hát
hogyan lehet különben megmagyarázni,
hogy miért küldtte azonnal vissza a' ke-
zében lévő minden Görög Kazeseket, mi-
helyest megtudta, hogy a' Porta a' fenn-
nevezett Helytartóságokat tölle elvette. Akár
mire határozza azoközben Onér magát,
akár, hogy a' Salonichi Helytartóságot el-
fogadja, akár pedig hogy a' Görögökhöz

pártoljon, a' mit Görögök' barátjai nagyon szeretnének, elég az a' dologhoz, hogy a' Porta kinyilatkoztatta, hogy a' Janinai és Delvinói Basaságokat azért vette-el tőlle, hogy Messoloungit és Anatolikót nom tudta meghódoltatni, és ő, tudniillik a' Porta, ezen Helytartóságokat egyenesen annak a' Basának szánta jutalom gyanánt, ki a' nevezett két erősségeket a' Török birodalom' hatalma alá vissza-fogja téríteni.

Igy tehát semmit se kételkedhetnek a' Görögök az eránt, hogy Akarnaniába negyedik vésrben is befognak a' Török seregek ütni, 's hogy e'-szerént bátran hozzá készíthetik magokat még egy újabb táborozáshoz.

Azon pártos Görög vezérek, kik a' magok Direktoriumjok ellen támadást gerjesztettek, hanem ennek seregei által már telyesen elnyomattattak 's elszélesztettek, már most arra való helyet is alig találhatnak, a' hol magokat bátorsággal megvonhassák. Sissini, az úgy nevezett Gastuni úr, Zante szigetre futott vala által, hanem még ki se jött volt a' kontumaciatarató házból, midőn parancsolatot, vett hogy a' szigetről haladék nélkül takarodjék-el. Mi történt azután vele nem tudják. Más négy vezérek, Zaimi, Nikita, Londo és Sissininek egy fija, hasonlóképpen egy Calamo nevű Joniai kised szigeten akarták megvonni magokat, de megfogattatván Missoloungibe vissza vitettek 's kétség kívül által fognak a' Görög Direktoriumnak adattatni.

A' szegény Warwaki, a' ki magát az ő Moreai szerencsejátékai által igen nevezetessé tette, Zante szigetén az ispotályban meghalt.

Egyéb tudósítások, a' mellyek Görög Országnak állapotját illetik, Jan. 22-keig terjednek, 's nagyobbadon azon sokféle inségeket terjesztik szemeink' eleibe, mellyekkel ezen nemzetnek küszködni kell. Most csak a' Nápoliban találtató Directo-

rium tartja kezében az Igazgatói kormánt. Nemzeti Convent nem áll-fenn sehoz. Csak a' folyó esztendőnek első napjaitól fogva kezdettek 100 személyek, Anatoliko városában, Napnyugoti Görög országra, az az Akarnaniára és Actoliára nézve (a' melly tartományokra tudniillik még eddig a' többi Görögök hatalma kiterjedett) valami gyülekeket tartani. A' 100 személyek között, kik a' nevezett két tartományokból özsze gyülekeztek, 70 polgári és 30 katona vezérek találtatnak. Ezen utólsókkal katona kíséző seregek is vagynak, de ezeket a' Vezérek, hogy valami félelmeskedésre okot ne szolgáltatassanak, Anatolikónak környekein a' falukon szállították kvártélyokra. Maga a' nevezett tartományok Kormányozója Maurokordató is megjelent ezen gyűlésre Anatolikóba de személyesen nem részesül abban, nem jár-be, a' gyűlésbe hanem csak levelezés által veszen részt belőlle.

Mindjárt első ülésében azt nyilatkoztatta-ki a' gyűlés, hogy mi czélzásai légyenek özsze gyülekezésének, a' mellyek ezek: Hogy a' fegyeres seregeket mi módon lehessen tartani; mi módon lehessen arra kívántató pénzre szerttenni; mi csoda eszközökkel kellessék élni, hogy a' föld népének a' katonák szabad akarát szerént való bánása 's ragadozásra való hajlandósága miatt támodott sok panaszait ellehessen háritani. Az is ezen gyűlés tanákozásának tárgyává tététt, hogy a' Moréában dühösködött (de már elesendedett) polgári hadakozásra való tekintetben mi-képpen kellessék magát Napnyugoti Görög Országnak viselni. — (A' többi a' jövő keddi Ujságunkban következik.)

Nagy Britannia.

Az Irlandusokra nézve most két kérdés forog-fenn a' Parlamentum előtt.

Egyik a' Catholikusok' felszabadittatását, másik a' Dublini Catholikus Egyesület' megtiltását tárgyalja. Hogy meg kell ezen Egyesületet tiltani, ezt már meghatározta az alsó ház; most a' felső ház előtt van a' kérdés, erre nézve adták a' Londonban lévő Irlandusok ezen felső ház' elejébe azon kérelmet, hogy ez ne erőssítse meg az alsó ház' határozását. A' mi a' másik kérdést illeti, tudniillik, hogy fel kell-e szabadítani a' Catholikusokat az őket nyomó törvények alól, e' még az alsó ház előtt van, de mind közlelbbi Újságunkban megírtuk, már az első felolvasatáson szerencsésen által esett. E' történet Márczius' első napjára.

Midőn Burdett a' jóvállatot tette, előre fontos Beszédet tartott, melynek röviden e' volt az értelme: —

„A' kérdés, a' melly bennünket foglalatostkodtat, nem csak Irlandiát 's a' Catholikusokat, hanem az egész Nagy Britanniai birodalom' nyugodalmát és bátorságát illeti. Ez a' mi Constitúciónknak valóságos minémiségével van öszszecsztatva. De fejezzük ki röviden magunkat: —

„A' Catholikusok' roszakaróji nem beszélhetnek többé úgy, mint azon időben, midőn a' Hatalmasságoknak egy Szövetsége a' Rómái Udvarnak Kormányozása alatt minket a' Prétendeseknek visszataratásával fenyegetett. A' Politikának legkissebb elvetése szintis többé a' Catholikusok ellen; eljött az ideje, hogy már egyszer az okosságra, az emberiségre, és a' Religióra halgassunk, a' melly nekünk azt parancsolja, hogy szeressed felebarátodat, mint magadat. —

„Tagadhatjuk-e hogy mivel tartozunk az Irlandiai Catholikusoknak? Midőn őket a' magok törvényes Királyoknak II-sodik Jákobnak ügyiért való viaskodások után III-dik Wilhelmus Király csak úgy vezethette ki a' fegyverből, hogy nékiek a' Limeriki Egyezést jóvállotta, hogyan tar-

tottuk mi meg azután ezen kötést? Úgy, hogy mihelyest a' szerentsetlen Catholikusokat békességben és alattvalói engedelmességben élni szemléltük, azonnal oly igasságtalan, kegyetlen, és kemény törvényeket adtunk ki ellenük, a' milyeneket ezen világon egy ország is elé nem mutathat. —

„És még is száz esztendőök teltek el, hogy mi ezen nevezetes szigetnek lakosait nyomjuk és kínozzuk. Megtekintették-e ezen szerencsétlen Catholikusoknak val' üldözöjök Európának mostani állapotját? Egész Európa átkozza a' mi Systemánkat az Irlandusok' szerencsétlenségiért. Légyen bár! de én nyilván kimondom, hogy ha a' mi Hazánkknak még egy nagy felfordulásra kellene által esni, ez abból az Irlandiából fogna reánk következni, a' hol, mint látszik, Anglia a' maga törvényeit és nevével valósággal nagyon gyűlölséggé akarta tenni. Az én jóvállatom ez, hogy általam vizsgáljuk meg és vegyük vissza a' Státus' Catholikus alattvalóji ellen kiadatott törvényeinket.“

Burdett után minister Canning kelt fel, még pedig beteges lévén botra támaszkodva, és e' képpen szólott lassú hangon: —

„Az én gondolkodásom, ezen nagy „tárgyra nézve soha meg nem változott. „Hánem én még is alkalmasabb időt „szerettem volna az ezen tárgyal való foglalatostkodásra választani, mint milyen „ez a' mostani. Azonban részemről most „is kinyilatkoztatom, hogy nekem semmi „kedvesebb nem lehetne, mint hogy a' „Catholikusok és Protestánsok közzül minden elválasztó linéát messze távozni láthatnák, mint hogy mindnyájok azon egy „földön laknak, azon egy Királynak engedelmességeknek 's a' Státus' terheit egy formán hordozzák. Én úgy itélek, hogy a' „Catholikusok' kívánsága megadattathatik,

„a' nélkül, hogy vagy a' Status' Constitu-
 „tziója vagy pedig az Anglikána Szentegy-
 „ház valamely veszedelemnek kitétődhet-
 „ne. Én tehát a' Bourdett úr Jovallat-
 „jára voksolok, a' nélkül mindazáltal,
 „hogy véle minden melleslegi környül-
 „állásokban való egyetértésre magamat el-
 „kötelezném.“

Canning után Belső Minister Peel
 beszélt és egészen ellenkező vélekedést
 nyilatkoztatott, azt erősítvén, hogy a'
 Catholikusoknak semmi jusok nintsen az
 azért való panaszolkodásra, hogy a' Lim-
 eriki Kötés meg nem tartatott; felhozta
 Peel, hogy melly ellenséges indulattal vi-
 seltessék a' Pápa a' Biblia-társaságok eránt,
 's végezetekre kimondotta, hogy a' Catholi-
 kusoknak kívánságaik nem állhatnak meg
 az Ország' bátorságával. — Bourdett
 ellenben azt felelte ezen ellenvetésekre,
 hogy a' Catholikusoknak felszabadulásából
 következhető veszedelmek már vagy mind
 eltávoztak, vagy bizonytalanok, az ő kíván-
 ságoknak megtagadásából következhető ve-
 szedelem pedig az ajtó előtt áll.

Végezetre, mint megirtuk, voksolásra
 bocsátatott a' Bourdett Jovallása 's 244
 voksok által 234 ellen helybéhagyott. Más-
 sodszori feloivastatása, mint mondják, Hüs-
 vétutánra halasztatott.

A' D u b l i n i Catholikus Egyesület
 hathatós szavakból álló Proklamátziót in-
 tézett az Anglus néphez; az Egyesület ti-
 toknokja O-Gorman írta nevét a' Prokla-
 mátzio alá, melynek kezdő szavai ezek: —

„Barátaink és Aláttvaló-társaink! Azok,
 kik az elnyomattatás alatt nyögnek, ter-
 mészet szerint szabadulást keresnek, 's
 nagyon ki vagnak azon kísértetnek tétet-
 ve, hogy a' világ valamely részének se-
 gedelmét, ha megnyerhetik, elfogadják.
 Hanem mi, ha válas szta engedtetik, azt

kivánjuk, hogy mindenek felett ti legyetek
 azok, a' kik erántunk ezen segedelemmel
 viseltessetek. A' ti jó akaratokhoz 's igaz-
 ságos vóltotokhoz folyamodunk ezen végha-
 tározású időben, hogy bennünket azon ter-
 hes elnyomattatás alól való felszabadulás-
 ra segéljete, mellyet mi nem érdemlünk,
 a' rabszolgaság, az igazságtalanság, a' meg-
 alacsonyittatás, a' kegyetlenségek 's olly
 megbántatások alól való felszabadulásra, a'
 milyenek csak Irlandiában és másutt se-
 hol se találhatnak fel.

Végző szavaik között a' könyörgőknek
 ezen kifejezések találhatnak: —

„Melly sokszor volt áldással telyeskö-
 vetkezése a' ti kérelmeteknek! Ezen juso-
 toknak most sints határ vettetre, és miolta
 ti ezzel éltek, soha nem illette cz úgy az
 emberi lelket, mint erre a' mi ügyünkre
 nézve. Mi kérésünk által kényszerítünk ben-
 neteket, hogy segéljete elé kívánságunkat,
 hogy menekedhessünk-még végre keserves
 állapotunkból. A' mit nem akartok hogy
 mások véletek cselekedjenek, azt ti se cse-
 lekedjete másokkal. Ezen tudományak
 igazságát mindenek megesmerik. Fontol-
 játok meg tehát ezen tudományt; vegyete
 elmétekre ezen szigetnek állapotját, a' mel-
 lyel illy méltatlanul bännak. Fontoljátok
 meg, hogy melly fogyatkozásokkal, éh-
 séggel, inséggel, és testi 's morális szen-
 vedéseknek megsokasodásával, kell itt a' ti
 atyafi alattvaló társaitoknak küszködni.
 Cselekedjete, hogy mikor az Istent kéri-
 tek, hogy segítségetekre légyen, oda te-
 hessétek kérelmetekhez ezen szavakat: va-
 lamint szintén: hogy mi is segedelmet
 „és oltalmát nyujtunk az Irlandiai szeren-
 csetlen atyafiaknak.“

A' Londoni Kurir így ítél a' Parla-
 mentumban most fennforgó nagy kérdés-
 ről: —

„A' Burrdett úr jovallatjának első sze-
 rencseje igen Sangvinus reménység-
 gel töltötte-el a' Catholikusok' felszabadu-

lásának barátjait, Mi nem hiszszük, hogy ezen kérdés még most minden grádicsokon szerencsésen által essék; ha az alsó házban által mehet is mind a három fel-
oivastatásokon, nem jött még el az az idő, hogy a felső házban is hasonló szerencsét remélhessünk néki. Mi is azok közé tartozunk, kik azt hiszik hogy meg kell a Catholikusoknak idővel is csakugyan nyerni, a mit keresnek: hanem mi még akkor is, ha kívánságaikat megnyernek, úgy itélnék, hogy az Irlándiai népre így is nagyon kevés haszon háromlana ezen nyereségből. Ha a Catholikus Prokurátorok holnap Birákká, a Catholikus katonák fő vezérekké, s más Catholikusok holnap a Parlamentum tagjaivá lehetnének: jobb dolga lenne-e ezért a Catholikus parasztságnak, jobb élelme, jobb neveltetése vagy foglalatoskodása lenne-e? Hány Irlandus Catholikus venne hasznot ezen felszabadulásnak megnyeréséből. Egyéb akadályoknak böles törvények által lejendő elhárításából várhatni ezen tekintetben a jobb következeseket, mellyekhez idő kívántatik, mert mi a Politikai Kurozsolókhoz is csak annyi bizodalommal viseltünk mint az Orvosiakhoz, kik a magok Arkanumjok által mindent megigérnek a betegeknek.“

Valami Torbet nevű, Szent-Ilona szigetéről való ember, kinek földjén a Napoléon tetemei vagynak eltemetve, azt kívánta a Kelet-Indiai társaságtól, hogy neki azon földért fizessen-meg, s látván hogy ettől semmit se kap, azzal segítte magát, hogy azon számos idegen látogatóktól, kik a Napoléon temetőjének meglátására mentek, bizonyos adófizetést kezdett venni. Azonban nem soká ezt is megtiltotta neki a Sz. Ilonai Magistrátus, a

mellyért ő Londonba jött kívánságának megkeresésére s azt meg is találta, mint hogy itt 500 font Sterlinget kapott a föld-
jiért.

London mellett az Etoni Collégiumban nagyon nevezetes és kedvetlen ki-
menetelű duellum történt Febr. 28-kán két tanuló ifjak között. Egyik ezek közül Astley Cooper nevű a Gróf Schaftesbury ifjabbik; a másik pedig Wood nevű Obersternek a fija, más tudósítás szerint Marquis Londonderynek unoka ötcse. Az első 14, a másik 16 esztendő. Ők valami felett össze veszvéen, elebb csak pofozódás által próbálták eligazítani a pert, hanem ezt nem találván elegendőnek, végezetre abba egyeztek meg, hogy a következő napon, ököllet, annak módja szerint megviaskodjanak. Sekundánsokat is választottak. A hely is, mellyen a meneteket az öklöződés közben tartani kellett, ki méretett. Hatvan illy menetel (rond) határozatott meg, de nem sokáig tarthatták-ki, mint hogy a gyengébb, tudniillik a Gróf fija, már a 6-dik menés alatt érzékenység nélkül a földre esett és az életre többé semmi eszközök által vissza sem hozatathatott. A Bizonyosságok (vagy mint nevezni szokták, Sekundánsok) minden menetel, vagy inkább kerület végződésekor egyegy pohár pálinkát nyújtottak a viaskodóknak.

Azt lehet gondolni, hogy a minn talám száz esztendeje is van hogy jártatják a nag próbatételekre kéz elméjű és tehetőségű emberek az ezeket, azt fogják munkába talám már most nem soká venni, annyival is inkább, hogy a társaságnak iparkodását valamint az Anglus Ország-lószék maga úgy sok Anglus fő személyek is nagy kedvvel helybe hagyták, a társaság Aktziái, ámbár igen számosa

és drágák is, még is már majd mind megvásároltattak. Ezen társaság a végre állott nagy summával össze, hogy a Panama i, valami 15 mérföldnyi szélességű Istmust, keskeny földtet, mely az Atlantikum tengert a Csendes tengertől elválosztja, által vágassa s e képpen ezen két nagy tengereket hajós csatorna által össze csatolja. A csatorna úgy fog vitettni, hogy a Nikaraguai tó és Sant-John folyó vize is használtathassanak.

B é c s.

A Bádoni négy házakra e hónap 15-dikén a főbb sorsvonások is véghez menvén következő számoknak szolgált a főbb nyeresékekkel a szerentse:

A 66,240 szám a 82-dik — az 50,016 szám a 83-dik — a 100,138 a 42-dik; a 41,542 szám, a 77-dik számú házakat nyerték-el.

A 51,909 szám nyert 10,000 — az 52,179 nyert 5000 — a 172,493 nyert 1500 — a 155,009 nyert 1000 Bécsi becsü forintokat;

Továbbá a 65,115 szám 1000 — a 167,887 szám 500 — a 23,432 szám 400 — a 148,001 szám 250 — a 858 szám 100 — a 101,429 szám 100 — a 24,658 szám 100 — a 162,16 szám 100 aranyokat.

Magyar Ország.

A Budai Ujság szerint Császár és Király ő Felsége kegyelmesen méltóztatott a Pesti Univerzitásnál két, nagy érdemkél diszeskedő Professorokat úgymint az Orvosi Praksisnak s a különös Therapiának tanítóját s az Orvosi Fakultás Seniorát Orvos-Doktor Tekintetes Bene Ferencz — és a Kéz-Orvosi Praksis közönséges és rendszerént való tanítóját az Orvosi Fakultásnak Pro-Seniorát Orvos és

Kéz-Orvos Doktort Tekintetes Eckstein Urakat, Kir. Tanácsosi méltósággal megtisztelni.

Ma kón következő módon innepleték a Felséges Urunk dicsősséges születésének napját Febr. 12-dikét: — A Megye Rendei, úgy Tisztviselői reggelt 10 órakor a Vármegye Házánál ösve gyülekezvén, onnan fényes rendben a Flébánia Szentegyházba mentek, a hol is a Mindenható előtt Felséges Urunk szerentsés, és hosszú életéért egyházi pompával áldozat mutattatott bé, és annak főbb részeikor a Gróf Walmoden Gimborn Vasas Ezredjéből egy század apró fegyver lövésekkel, melyek mozsarak által váltattak, tisztelkedett: ezek után a Megye Al-Ispanja Tekintetes Kevermesi Tököly Péter Úr: hogy a köz innep fényét emelje 100 személyekre ebédet, estve pedig 360 személyre fényes Bált adott, az ebéd között tisztelt Al-Ispan Úr Koronás Fejedelmünk egészségéért, és boldog uralkodásáért, úgy az egész Felséges Austriai Ház boldogságaért poharakat köszöntvén, Annak kívánásait a számos Vendégek „Éljen! kiáltásai, és mozsarak durrogásai követték. — Az estvéli multság díszét pedig különösen nevelte, hogy azt több Nemes Ifjak, és Kis-Aszszonyok nemzeti ruhába öltözve jeles Magyar tánczal nyitották meg, és a tánczó palotát Felséges Fejedelmünk melyképe szép világosításban ezen felirással: „A Haza Attyának születése 57-dik innepén“ ékesített. — Ugyan az nap a tisztelt Al-Ispany Úr, a Gróf Walmoden-Gimborn századjának Fő Tiszteit maga asztalánál, az Al-Tiszteket pedig különösen arra rendelt helyen megvendégelte. Úgy nem különben azon század Közvitézci számára, mind azt előző napon fejenként 1 font marhahúst, és 1 icze bort adatott. —